

NANIECONY (1) *part praet pass pf*

a jasne; teksty nie oznaczają é oraz ó.

sg m [G naniecon(e)go.] ∅ A naniecony.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rozpalony, rozniecony:

*Wyrażenie: »ogień naniecony«: Ieden wiślał zá nogi/ á podeśpod ogień nániecony ćierpiał *SkarŻyw* 440; [*BielawMysł E2*].*

Synonim: rozpalony.

Cf NANIECIC

TK